

særlige Budgetter, som de ere ansvarlige for; maa det for *Maskin*afdelingens Vedkommende anses for urimeligt, om den stedlige Styrelse paa samme Maade skulde være regnskabsførende, idet den væsentlig kun har Brug for saadanne enkelte Materialier, som bedst og billigst anskaffes ved store Fællesindkøb, ligesom den har meget ringe Indflydelse paa Antallet af det Personale, som den beskæftiger. Heller ikke vil det være formaalstjenligt at henlægge mere, end allerede nu sker, til de stedlige Værkstedsledelser, thi Dispositionen over deres Arbejder (Fordelingen, Materialanskaffelsen og de almindelige Bestemmelser) saavel som Regnskabet dermed indgaa bedst og billigst under Centralstyrelsen.

Naar der i Kommissionens Betænkning lægges overmaade megen Vægt paa Ordningen af *Samarbejdet* mellem Trafik-, Bane- og Maskinafdelingen i den lokale Forvaltning („Distrikts-“, „Sektions-“ eller „Kreds“ledelsen), da turde dette bero paa nogen Miskendelse af de virkelige Forhold. I Virkeligheden er der paa dette Trin ingen særlig fremtrædende Trang til Samvirken. Maskininspektøren faar opgivet, til hvilke Tog der skal leveres Maskiner, og han har paa Trafikafdelingens Forlangende at skaffe dem. Er der i saa Henseende nogen Vanskelighed, træffer han mundtlig eller telegrafisk Aftale med Trafikledelsen, og eventuelt maa han ty til sine overordnede. Paa samme Maade træffer Baneingeniøren mundtlig Aftale med vedkommende Station eller Trafikleder om sine Arbejder. Til dette kræves ingen fælles Distriktsstyrelse i den Forstand, som Kommissionen forudsætter. Et egentligt nøjere Samarbejde indtræder nærmest kun under Sneforhold og Driftsstandsninger; og da tager efter de nuværende Bestemmelser Trafikbestyrelsen simpelthen Kommandoen; da er der ikke Tid til Møder og Protokollforsler. Egentlige Distriktsstyrelser bliver der ikke Brug for.

Derimod ere de nuværende *Enheder* (Sektioner) i Bane- og Trafikafdelingerne sikkert for smaa, og de ere geografisk delte saavel indbyrdes forskelligt som atter forskelligt fra Maskinafdelingens Sektioner. Det vil være en Lettelse for Styrelsen at have at gøre med færre Enheder (Kredse), hvilket ogsaa vil lette Kredsenes indbyrdes Forhandlinger, ligesom det inden for hver Kreds vil være en Lettelse, at de Afsnit, hvori henholdsvis Bane-, Maskin- og Trafikledelse er delt, falde sammen.

Denne Deling i Kredse bør imidlertid ikke foretages rent skematisk, som f. Eks.

efter Sporlængde eller efter Arealets Størrelse. Det er i første Række Hensynet til Trafikledelsen, der maa være afgørende for Kredsinddelingen, uanset om derved en Kreds bliver større end en anden; de heraf opstaaede Misforhold maa der bødes paa ved Fastsættelsen af det Antal Medhjælpere, som tildeles Kredsbestyrerne.

Af de saaledes udviklede Betragtninger ledes man til følgende *Ordning af de stedlige Bestyrelser*:

I Stedet for de nuværende 8 Trafiksektioner, 10 Banesektioner og 4 Maskinsektioner inddeles hele Banenettet i 4 Kredse med Hjemsted i Kjøbenhavn, Fredericia, Aarhus og Struer. Paa hvert af de 4 Hjemsteder ansættes 3 Kredsbestyrere, nemlig en Trafikbestyrer, en Banebestyrer og en Maskinbestyrer. Hver Trafikbestyrer har til Bistand i Jylland-Fyen 1, paa Sjælland-Falster 2 à 3 Trafikinspektører; hver Banebestyrer har til Bistand i Jylland-Fyen 1, paa Sjælland-Falster 2 à 3 Baneingeniører.

Det er Tanken, at der paa Forlangende af en af Kredsbestyrerne (henholdsvis for Trafik-, Bane- og Maskinvæsenet) kan afholdes Fællesmøde om de Kredsen vedrørende Anliggender, saa ofte der er Grund dertil; men som Regel træffes Bestemmelserne ved mundtlige Aftaler, der om vigtigere Sager stadfæstes ved en skriftlig Udfærdigelse.

I øvrigt staa de enkelte Kredsbestyrere direkte under vedkommende Direktør i Centralstyrelsen. De faa ved nærmere Instruks tildelt et vist Myndighedsomraade med Hensyn til Afgørelsen af Sager, som f. Eks. Ordning af Driftsspørgsmaal, der kun vedrøre vedkommende Kreds, Vedligeholdelsesarbejder inden for Kredsen, Ret til visse Anskaffelser eller Udførelse af Arbejder indtil visse fastsatte Beløb, Ret til at afgøre Erstatningssager indtil et vist Beløb og Ret til at antage visse Klasser af Personalet. Derimod maa Oprykninger og Forflytninger — for at sikre jævn Oprykning og forebygge f. Eks., at der samler sig for mange gamle Folk i visse Kredse — for største Delen forbeholdes Centralstyrelsen, ligesom denne ogsaa af Hensyn til Pensioneringen maa have nøje Indseende med Afskedigelser. Dernæst skal det paahvile Kredsbestyrerne, hver i sin Tjenestegren, at bestemme Ordningen af den daglige Tjeneste, for saa vidt dette kan ske kredsvis eller ved Aftale med Nabokredsen; de skulle vaage over, at Generaldirektionens Bestemmelser og Forskrifter overholdes, afgive de Er-